

Cloning, identification and expression analysis of stylopine synthase (*STS*) gene in *Chelidonium majus* L.

H. Shahabzadeh¹ and S. Fabriki-Ourang^{2*}

1- M.Sc. Graduate. Dept. Genetics and Plant Breeding, Imam Khomeini International University, Qazvin, I.R. Iran.

2*- Corresponding author: Assoce. Prof., Dept. Genetic Engineering & Plant Breeding, Imam Khomeini International University, Qazvin, I.R. Iran. Email: ourang@eng.ikiu.ac.ir

Abstract

Background and objectives

Sanguinarin is an important secondary metabolite of the benzyl isoquinoline alkaloids, which is widely found in Papaveraceae family plants such as *Chelidonium majus*. Sanguinarin has many properties such as antimicrobial, antifungal, and anti-inflammatory. The use of abiotic elicitors is one of the effective ways to induce and increase of secondary metabolites. The elicitors such as methyl-jasmonate induce the biosynthesis and accumulation of secondary metabolites by stimulating the plant's defense system. Since there is no report on the isolation of cDNA encoding the stylopine synthase in sanguinarine biosynthesis pathway in *Chelidonium majus*, the full length of this gene was isolated to provide an opportunity to identify and investigate the pathways of benzylisoquinoline that have not been known so far. Also, the expression pattern of this gene was surveyed under the treatment of methyl-jasmonate to improve its production.

Methodology

In this research at the first stage, the cDNA encoding the stylopine synthase gene (*STS*) was identified and isolated from the root of *Chelidonium majus*. *STS* is one of the genes in sanguinarin biosynthesis pathway that converts (S)-Cheilanthifoline to (S)-Stylopine in the methoxy bridge, which belongs to CYP719 subfamily. In the next stage, the expression pattern of *STS* gene was examined in a completely randomized design with four replicates by applying methyl-jasmonate (concentration of 100 µM) at four treatment levels (foliar, irrigation, foliar + irrigation and without methyl-jasmonate as control) in different organs (leaf, root and stem) and different sampling times (6, 24 and 48 hours after methyl-jasmonate treatment) In a pot experiment under greenhouse condition.

Results

Isolation of *STS* gene cDNA was done in two steps. At first, the incomplete sequence (1000 bp) was isolated, and then, by designing new primers based on the information from the primary sequence, the full length (1500 bp) of the coding region of gene was isolated and successfully cloned into pTG19-T plasmid. After sequencing and necessary modifications, the obtained gene sequence was registered in the NCBI database with the accession number KY550671.2. By evaluating the sequence characteristics and studying the phylogenetic relationships, it was determined that CYP719A3, the product of the *STS* gene, belongs to the P450 protein family. The results of variance analysis showed the methyl-jasmonate treatment affect significantly ($P \leq 0.01$) *STS* gene expression at different times in different organs of *Chelidonium majus*. The highest level of gene expression was observed in methyl-jasmonate foliar spraying + irrigation 48 hours after treatment in the root. The mean comparison showed that the expression level of *STS* gene was different in the root, leaf and stem of *Chelidonium majus*, so it was 1.5 and 2.5 times higher in the root than leaf and stem, respectively. The high expression of the *STS* gene in the root of *Chelidonium majus* indicates the effectiveness of the plant organ in the level of gene activity, on the other hand, the use of methyl-jasmonate could play an effective role in increasing gene expression.

Conclusion

Methyl-jasmonate increased the expression of *STS* gene in the sanguinarine biosynthesis pathway so that the highest expression was observed in the root. Therefore, the sequence of the gene encoding stylopine synthase in the sanguinarine biosynthesis pathway and its expression pattern in *Chelidonium majus* can be used in the pathway engineering of this valuable metabolite.

Keywords: Cloning, Methyl-jasmonate, Sanguinarin, Stylopine synthetase.

همسانه‌سازی، شناسایی و بررسی بیان ژن *(STS) stylopine synthase* در مامیران کبیر (*Chelidonium majus*)

هانیه سادات شهابزاده^۱ و صدیقه فابریکی اورنگ^{۲*}

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد، رشته زنتیک و بهترادی گیاهی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران

۲- نویسنده مسئول، دانشیار، گروه مهندسی زنتیک و بهترادی گیاهی، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران

پست‌الکترونیک: ourang@eng.ikiu.ac.ir

چکیده

سابقه و هدف:

سنگوئینارین (Sanguinarin) یکی از متabolیت‌های ثانویه مهم از خانواده آلکالوئیدهای گروه بنزیل ایزوکوئینولین می‌باشد که به‌طور گستردۀ در بیشتر گیاهان خانواده پاپاوراسه (Papaveraceae) از جمله مامیران کبیر (*Chelidonium majus*) وجود دارد. سنگوئینارین دارای خواص بسیاری مانند خاصیت ضد میکروبی قوی، ضدقارچی و ضدالتهاب است. کاربرد محرك‌های غیرزنده یکی از راهکارهای مؤثر القای تولید و افزایش متabolیت‌های ثانویه می‌باشد. محرك‌هایی مانند متیل جاسمونات از طریق تحریک سیستم دفاعی گیاه موجب القاء بیوسنتر و اباحت متabolیت‌های ثانویه می‌شوند. از آنجایی که گزارشی مبنی بر جداسازی cDNA کدکننده ژن *STS* در مسیر بیوسنتر آلکالوئید سنگوئینارین در گیاه مامیران وجود ندارد، در این تحقیق اقدام به جداسازی طول کامل این ژن گردید تا فرصتی برای شناسایی و بررسی مسیرهای بنزیل ایزوکوئینولین که تاکنون شناخته نشده‌اند فراهم گردد. همچنین، پس از جداسازی ژن مذکور، الگوی بیانی این ژن تحت تأثیر محرك غیرزنده متیل جاسمونات در جهت بهبود تولید آن بررسی شد.

مواد و روش‌ها:

در این تحقیق، در مرحله اول شناسایی و جداسازی cDNA کدکننده ژن *STS* (stylopine synthase) از اندام ریشه گیاه مامیران کبیر انجام شد. این ژن یکی از ژن‌های مسیر تولید سنگوئینارین می‌باشد و واکنش تبدیل Stylopine (S)-Cheilanthifoline (S) به p-TG19 است. در مرحله بعدی میزان بیان ژن *STS* با اعمال تیمار متیل جاسمونات با غلظت ۱۰۰ میکرومولار در چهار سطح (محلول پاشی، آبیاری، ترکیب محلول پاشی + آبیاری و شاهد بدون متیل جاسمونات) در اندام‌های مختلف (برگ، ریشه و ساقه) این گیاه در زمان‌های مختلف پس از تیمار (۶، ۲۴ و ۴۸ ساعت) در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی در چهار تکرار در شرایط گلخانه‌ای بررسی شد.

نتایج:

جداسازی cDNA ژن *STS* در دو مرحله انجام شد. ابتدا توالی ناقص (۱۰۰۰ جفت باز) جداسازی شد و بعد با طراحی آغازگرهای جدید بر اساس اطلاعات بدست آمده از توالی اولیه، طول کامل ناحیه کدکننده ژن استیلوپین‌ستتاز (۱۵۰۰ جفت باز) جداسازی و با موفقیت در پلاسمید pTG19-T ثبت همسانه‌سازی شد. پس از توالی‌بایی و انجام اصلاحات لازم، توالی ژنی به دست آمده با شماره دسترسی KY550671.2 در پایگاه اطلاعاتی NCBI ثبت گردید. با بررسی خصوصیات توالی و مطالعه روابط فیلوزتیکی، مشخص شد که CYP719A3 حاصل فعالیت ژن *STS* (ژن همسانه‌سازی و توالی‌بایی) متعلق به خانواده پروتئین P450 است. نتایج تجزیه واریانس بیانگر اثر معنی‌دار تیمار متیل جاسمونات در زمان‌های مختلف در بافت‌های مختلف شده. بر بیان ژن *STS* گیاه مامیران (در سطح $P \leq 0.01$) بود. بیشترین میزان بیان ژن *STS* در تیمار ترکیب محلول پاشی + آبیاری با متیل جاسمونات در زمان ۴۸ ساعت پس از اعمال تیمار در اندام ریشه بود. مقایسه میانگین بیان نسبی ژن *STS* نشان داد که میزان بیان این ژن در ریشه، برگ و ساقه مامیران

کبیر متفاوت بود، به طوری که در ریشه ۱/۵ برابر برگ و ۲/۵ برابر ساقه بود. بیان بالای زن *STS* در ریشه مامیران نشان‌دهنده مؤثر بودن اندام گیاهی در میزان فعالیت زن می‌باشد و از سوی دیگر کاربرد محرك متیل جاسمونات می‌تواند نقش مؤثری در افزایش بیان آن داشته باشد.

نتیجه گیری:

متیل جاسمونات سبب افزایش بیان زن *STS* در مسیر بیوسنتز سنگوئینارین شد، به طوری که بیشترین افزایش بیان در ریشه گیاه مامیران مشاهده گردید. از این‌رو، توالی زن کدکننده *STS* در مسیر بیوسنتز سنگوئینارین و الگوی بیانی آن در گیاه مامیران کبیر می‌تواند در زمینه مهندسی مسیر این متابولیت ارزشمند استفاده شود.

واژه‌های کلیدی: استیلوپین سنتتاز، همسانه‌سازی، سنگوئینارین، متیل جاسمونات.

مقدمه

و حتی برای پیشگیری و درمان تومورها و سرطان استفاده می‌شود (Venkatesh *et al.*, 2011; Demelo *et al.*, 2011). کلیه قسمت‌های گیاه و شیرابه آن مصارف درمانی دارند ولی ریشه آن مؤثرتر از سایر قسمت‌ها است. ترکیبات آلالکالوئیدی این گیاه شامل آلالکالوئیدهای بنزوفنانتریدین، چلبروتین، چلیدونین، ایزوچلیدونین سنگوئینارین، کاپتیسین، دی‌هیدروکاپتیسین، استیلوپین پروتوپین، بربرین و پروتوبربرین می‌باشد (Moro *et al.*, 2009).

با وجود تنوع ساختاری وسیع، بنزیل‌ایزوکوینولین‌ها دارای منشأ مشترک بیوسنتزی هستند (Facchini *et al.*, 1996). رتیکولین یک نقطه انشعابی بین مسیرهای تولید مورفين و سنگوئینارین می‌باشد (Allen *et al.*, 2008). سنتز سنگوئینارین شامل هفت مرحله تبدیل آنزیمی (شکل ۱) با اکسیداسیون (اس)-رتیکولین به (اس)-اسکولرین با فعالیت آنزیم (BBE) berberine bridge enzyme (BBE) آغاز می‌شود. اکسیداسیون (اس)-اسکولرین با آنزیم‌های stylopine synthase و cheilanthifoline synthase (CFS) (STS) انجام و پل‌های متیلن‌دی‌اکسی به آن افروده می‌شود و (STS) سبب متیله شدن (اس)-استیلوپین شده و از (S)-cis-N-methyltransferase tetrahydroprotoberberine (TNMT) متعلق به خانواده پاپاوراسه (Papaveraceae) است که به دلیل داشتن آلالکالوئیدهایی با خواص فارماکولوژیکی مهم، جایگاه ویژه‌ای را در میان گیاهان دارویی دارد (Tome & Colom, 1995).

مامیران کبیر به صورت گستردۀ در درمان سنتی و مدرن برای درمان بیماری‌های دستگاه گوارش و کبد

گیاهان دارویی برای هزاران سال منبعی با ارزش برای پیشگیری و درمان بوده‌اند و امروزه نیز از منظر کشف دارو حائز اهمیت هستند. گیاهان دارویی با دارا بودن متابولیت‌های ثانویه به عنوان پیش‌ساز در سنتز داروهای جدید کاربرد دارند (Castillo-Perez *et al.*, 2021). آلالکالوئیدها به دلیل اهمیت زیاد دارویی و درمانی، از مهمترین متابولیت‌های ثانویه گیاهی محسوب می‌شوند. این دسته از متابولیت‌ها دارای خواص دارویی مهمی مانند فعالیت ضدمیکروبی، ضدالتهاب و ضدتومور هستند (Garcia *et al.*, 2005). یکی از مهمترین گروه‌های آلالکالوئیدی، بنزیل‌ایزوکوینولین‌ها (Benzylisoquinoline alkaloids; BIAs) می‌باشند که در خانواده‌های Papaveraceae Fumariaceae و Berberidaceae وجود دارند. از خواص دارویی این ترکیبات می‌توان به خاصیت تسکین درد مرفین، ضدمیکروبی سنگوئینارین و بربرین، شلکننده عضلات در بایوکارین و پاپاورین و ضد سرطان در نوسکاپین اشاره کرد (Facchini, 2001; Facchini & Park, 2003).

گیاه دارویی مامیران با نام علمی *Chelidonium majus* L متعلق به خانواده پاپاوراسه (Papaveraceae) است که به دلیل داشتن آلالکالوئیدهایی با خواص فارماکولوژیکی مهم، جایگاه ویژه‌ای را در میان گیاهان دارویی دارد (Tome & Colom, 1995).

مامیران کبیر به صورت گستردۀ در درمان سنتی و مدرن برای درمان بیماری‌های دستگاه گوارش و کبد

شده است که شیالتیفولین سنتاز و استیلوپن سنتتاز مستقل از هم عمل می‌کنند و ژن کدکننده آنزیم‌های شیالتیفولین سنتاز و استیلوپن سنتتاز به ترتیب از گیاهان خشخاش کالیفرنیا (Ikezawa *et al.*, 2007 and 2009) و خشخاش خاردار (Beaudoin & Facchini, 2011) مکریکی جداسازی و شناسایی شده‌اند (Díaz Chavez *et al.*, 2011).

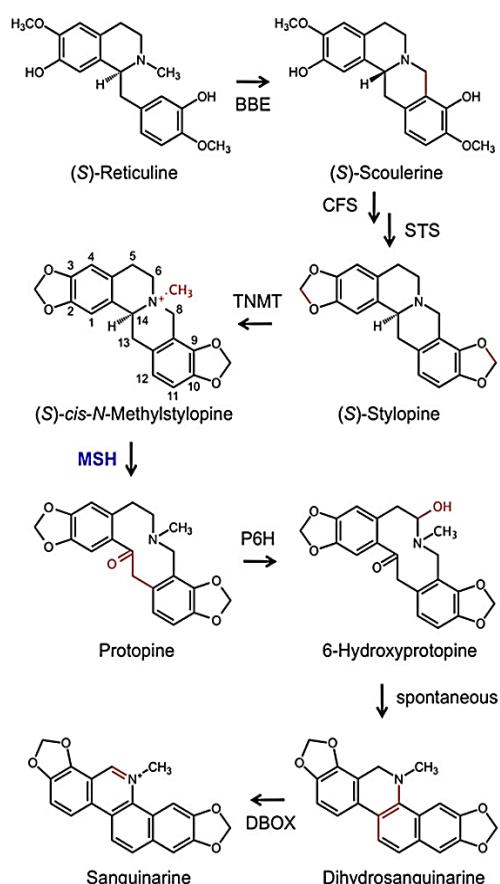
تولید بسیاری از متابولیت‌های ثانویه در گیاهان به دلیل پاسخ دفاعی گیاه است. محرك‌های زیستی یکی از راهکارهای مهم برای القاء و افزایش تولید متابولیت‌های ثانویه هستند که از طریق فعال کردن سازوکارهای دفاعی باعث القای تشکیل متابولیت‌های ثانوی و پاسخ‌های فوق-حساسیتی می‌شوند. به دنبال درک محرك پاسخ‌های دفاعی سریع در سلول گیاهی مانند افزایش جریانات یونی از عرض غشای پلاسمایی، تولید انواع اکسیژن واکنش‌گر (ROS)، فعال‌سازی ژن‌های مربوط به دفاع، تغییرات ساختاری در دیواره سلولی و سنتز فیتوآلکسین‌ها اتفاق می‌افتد. متیل جاسمونات یکی از محرك‌هایی است که باعث این عمل می‌شود (Zhang & Guo, 2006). جاسمونات‌ها (جاسمونیک اسید و متیل جاسمونات) گروهی از تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی محسوب می‌شوند که در بسیاری از فرایندهای فیزیولوژیک شرکت و نقش تدافعی در گیاه ایفا می‌کنند (Bari & Jones, 2009). شواهدی وجود دارد که جاسمونیک اسید و متیل جاسمونات (Memelink, 2009) با فعالیت سیگنال‌های سلولی، بیان ژن‌های مرتبط در مسیر بیوسنتزی تحریک و موجب سنتز یا افزایش تولید متابولیت‌های ثانویه در گیاهان و یا در کشت سلولی آنها می‌شوند (Zhao & Sakai, 2003). در تحقیقی از متیل جاسمونات به عنوان یک محرك غیرزنده برای افزایش بیان برخی ژن‌های مسیر بیوسنتزی سنگوئینارین در گیاه (Ikezawa *et al.*, 2009) درآزمایشی استفاده از متیل جاسمونات باعث افزایش ۴۶ درصدی غلظت آلکالوئیدهای بنزوایزوکوئینولین در گیاه مامیران شد، همچنین مشاهده شد که با گذشت زمان میزان

hydroxylase (P6H) انجام می‌شود، در ادامه دی-هیدروسنگوئینارین به صورت خودبه‌خودی از هیدروکسی-بروتوبین به دست می‌آید که این ترکیب نیز تحت تأثیر آنزیم dihydrobenzophenanthridine oxidase (DBOX) به سنگوئینارین تبدیل می‌شود (Beaudoin & Facchini, 2013).

سنگوئینارین (Sanguinarin) یک آلکالوئید بنزوفنانتریدین است (Facchini, 2001). این آلکالوئید یکی از ترکیبات میانی در مسیر سنتز آلکالوئیدهای گروه مرفین می‌باشد که در ریشه تولید و در همین اندام تجمع می‌یابد (Weid *et al.*, 2004). این ترکیب یک مهارکننده قوی است که از فعال‌سازی فاکتور رونویسی هسته‌ای NF-KB3 ممانعت می‌کند و نقش مهمی در تنظیم رشد سلول، تنظیم چرخه سلولی و مرگ برنامه‌ریزی شده سلول‌ها ایفا می‌کند (Ahmad *et al.*, 2000). شناسایی مسیر بیوسنتزی سنگوئینارین و ژن‌های دخیل در این مسیر در مامیران کبیر تا حدودی انجام شده است. سنگوئینارین همانند آلکالوئیدهای دیگر گروه بنزوفنانتریدین دارای عمل کاملاً واضح در سطح آنزیمی می‌باشد. آلکالوئیدهایی مانند پروتوبربین، بنزوفنانتریدین، پروتوبین و فتالیدی ایزوکوئینولین پس از تبدیل (اس)-رتیکولین به آلکالوئید پروتوبربین (اس)-اسکولرین، سنتز می‌شوند، در نتیجه اولین قدم برای بیوسنتز آلکالوئیدهای بنزوفنانتریدین تبدیل (اس)-رتیکولین به (اس)-اسکولرین است. این واکنش اکسیداتیو از (اس)-رتیکولین شامل تشکیل پیوند میان C-C و گروهان-متیل در حلقه فنولیک می‌باشد که این واکنش توسط آنزیم بربین بریدج (BBE) انجام می‌شود (Winkler *et al.*, 2008). تبدیل (اس)-اسکولرین به سنگوئینارین با تشکیل پل‌متیل‌کوئینولین به‌وسیله دو سیتوکروم P450، شیالتیفولین سنتاز و استیلوپن سنتتاز که هر دو اعضای خانواده CYP719A هستند، انجام می‌شود که نتیجه آن سنتز (اس)-استیلوپن است. (اس)-استیلوپن دارای دو گروه متیل‌کوئینولین در حلقه‌های A و D از اسکلت پروتوبربین می‌باشد (Kutchan & Dittrich, 1995). این دو آنزیم در کشت سلولی شقایق بررسی شده‌اند. در این گزارش مشخص

شیبه‌سازی مولکولی و خصوصیات آنزیم methylenedioxy bridge-forming استیلوبین در گیاه *Eschscholzia californica* بررسی شد. در این آزمایش، با استفاده از محرك متیل جاسمونات بیان ژن CYP719A3 در ریشه این گیاه افزایش یافت (Ikezawa *et al.*, 2007).

این آلالوئید تحت تیمار متیل جاسمونات رو به افزایش است (Kleinwachter *et al.*, 2015) در بررسی بیان ژن‌های درگیر در مسیر بیوسنتزی ترپن‌ها نتایج نشان داد که تمام ژن‌های مورد مطالعه در اثر متیل جاسمونات القاء می‌شوند که می‌تواند به دلیل نقش ترپن‌ها در مسیرهای دفاعی و انتقال پیام باشد (Elyasi *et al.*, 2016). در پژوهشی دیگر،

شکل ۱- مسیر بیوسنتزی سنگوئینارین با هفت مرحله تبدیل آنزیمی از اکسیداسیون (اس)-رتیکولین به (اس)-اسکولرین تا تبدیل به سنگوئینارین (Beaudoin & Facchini, 2013)

Figure 1. Sanguinarine biosynthetic pathway with seven enzymatic conversion steps from the oxidation of (s)-reticulin to (s)-sculerine until a change to sanguinarine (Beaudoin & Facchini, 2013).

گردید تا فرصتی برای شناسایی و بررسی مسیرهای بنزیل ایزوکوینولین که تا کنون شناخته نشده‌اند فراهم گردد. همچنین پس از جداسازی ژن مذکور، الگوی بیانی این ژن تحت تأثیر محرك غیرزنده متیل جاسمونات برای

از آنجایی که گزارشی مبنی بر جداسازی cDNA کدکننده ژن *STS* در مسیر بیوسنتزی آلالوئید سنگوئینارین در گیاه مامیران وجود ندارد، در این تحقیق اقدام به جداسازی طول کامل این ژن در دو مرحله مجزا

بررسی سلامت RNA و اطمینان از عدم حضور هر گونه آلوگی به DNA، قبل از سنتز cDNA، به ترتیب از الکتروفورز ژل آکارز ۱/۵ درصد و نانودرایپ، پس از تیمار نمونه‌های RNA با آنزیم DNaseI (Fermentase) به منظور حذف آلوگی‌های DNA استفاده شد. ساخت cDNA با کیت (GeneAll، کره‌جنوبی) طبق دستورالعمل شرکت سازنده انجام شد.

هم‌گذاری کتابخانه‌های EST، شناسایی و همسانه‌سازی cDNA

به منظور طراحی آغازگرها برای جداسازی cDNA کدکننده آنزیم STS از کتابخانه‌های Expression Sequence Tag (EST) گیاه مامیران استفاده شد. اطلاعات این کتابخانه‌ها و توالی‌های EST آنها از پایگاه اطلاعاتی NCBI بدست آمد. برای پیدا کردن توالی‌های EST مرتبط با ژن STS از BLASTn استفاده شد. در این مرحله، توالی‌های ژن STS در سایر گیاهان خانواده خشخاش، ثبت شده در به عنوان Query استفاده گردید. در مرحله بعد، توالی‌های EST حاصل از هم‌دیفی با شباهت بیش از ۶۰ درصد که احتمال همولوژی بالایی با ژن‌های STS در سایر گیاهان داشتند انتخاب شده و با نرم‌افزار Egassembler سرهمندی انجام شد. از میان کانتیگ‌های ساخته شده، بلندترین کانتیگ با طول ۱۶۰۰ جفت باز انتخاب و برای وجود چارچوب ORF finder قرائت باز کامل با استفاده از برنامه آنلاین BLASTp استفاده شد.

آغازگرها برای تکثیر ژن مورد نظر با نرم‌افزار Primer3 Oligo analyzer v3.1.1 طراحی گردید و صحت آنها با ساختارهای ثانویه، همودایمیر و هترودایمیر، دمای ذوب و درصد GC آغازگرها بود. جفت آغازگر STSF و STSR به گونه‌ای طراحی شد که ORF شناسایی شده با طول تقریبی ۱۶۰۰ جفت باز تکثیر شود. همچنین آغازگر C1 بر

بهبود تولید آن بررسی شد.

مواد و روش‌ها

کشت مواد گیاهی و طرح آزمایش

بذرهای گیاه دارویی مامیران کبیر (*Chelidonium majus*) از مرکز ملی ذخایر زنتیکی و زیستی ایران با کد دسترسی IBRC P1006625 (منشاء استان گلستان) تهیه گردید و در گلدانهای حاوی خاک، ماسه شسته و کود دامی پوسیده با نسبت ۱۰ : ۵ : ۲ در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره) کاشته شد.

به منظور بررسی اثرهای محرك غیرزنده متیل-جامسونات بر میزان بیان ژن STS در مامیران، آزمایشی به صورت طرح کاملاً تصادفی با چهار تکرار اجرا گردید. تیمار متیل جامسونات (MeJA) در مرحله سه تا چهار برگی گیاه با غلظت ۱۰۰ میکرومولار به صورت‌های محلول‌پاشی، آبیاری و ترکیب محلول‌پاشی + آبیاری اعمال شد. یادآوری می‌شود که برای گیاهان شاهد از محلول‌پاشی و آبیاری با آب مقطر استفاده شد. برداشت نمونه‌های گیاهی از اندام‌های ریشه، ساقه و برگ در سه بازه زمانی مختلف ۶، ۲۴ و ۴۸ ساعت پس از اعمال تیمار، انجام شد. نمونه‌های گیاهی تا زمان استفاده در دمای -۸۰- درجه سلسیوس نگهداری شدند.

cDNA و ساخت RNA استخراج

به منظور جداسازی ژن کدکننده آنزیم STS، استخراج RNA از بافت ریشه و برای بررسی بیان این ژن، استخراج RNA از ریشه، ساقه و برگ با استفاده از محلول استخراج (RNase-Plus Solution، RNA Sinaclon) طبق دستورالعمل شرکت سازنده انجام شد و برای تشخیص خلوص RNA، نسبت جذب نوری ۲۶۰ به ۲۸۰ نانومتر و ۲۶۰ به ۲۳۰ نانومتر با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر نانودرایپ (Thermo scientific, Nanodrop 2000c) بررسی گردید. برای

تکثیر قطعه مورد نظر، محصول واکنش زنجیره‌ای پلیمراز از طریق الکتروفورز روی ژل آگارز یک درصد برسی گردید. قطعات تکثیری با استفاده از کیت Expi™ Combo GP (GeneAll) جداسازی و خالص‌سازی و بعد در ناقل T4 پلاسمیدی (Vivantis، TA010) pTG19-T (Fermentas) DNA Ligase Sambrook & Russel. 2001 به باکتری مستعد *E. coli* سویه DH5 α منتقل شدند. برای تأیید حضور پلاسمیدهای نوترکیب در سلول‌های باکتری *E. coli* آزمون کلنی PCR با کلنی‌های رشد کرده در محیط گزینش‌گر حاوی آنتی‌بیوتیک آمپیسیلین با آغازگرهای اختصاصی ژن *STS* انجام شد.

اساس توالی شناسایی شده مرحله قبل بهمنظور شناسایی طول کامل ژن *STS* طراحی گردید (جدول ۱). واکنش زنجیره‌ای پلیمراز با استفاده از مخلوط واکنش Ampliqon برای جداسازی ژن *STS* انجام شد. شرایط دمایی واکنش برای تکثیر شامل یک چرخه و اسرشت‌سازی پنج دقیقه در دمای ۹۵ درجه سلسیوس، ۳۵ چرخه شامل ۶۰ ثانیه در دمای ۹۵ درجه سلسیوس، ۴۵ ثانیه در دمای ۵۷/۵ درجه سلسیوس و ۸۰ و ۱۲۰ ثانیه (به ترتیب برای جداسازی ژن با طول ناقص با ترکیب آغازگری STSF و طول کامل با ترکیب آغازگری STSF و STS C1) در دمای ۷۲ درجه سلسیوس بود و در پایان یک چرخه بسط نهایی ۱۰ دقیقه‌ای در دمای ۷۲ درجه سلسیوس در نظر گرفته شد. برای تأیید

جدول ۱- مشخصات آغازگرهای مورد استفاده بهمنظور جداسازی cDNA کدکننده آنزیم استیلوپن سنتتاز و مطالعه بیان آن در مامیران کبیر

Table 1. Characteristics of the primers used to isolate the cDNA encoding the stylopine synthase enzyme and study its expression in *Chelidonium majus*.

	Primer name	Primer sequence (5→3`)	Anneal temperature (C°)	Amplified segment length (bp)
Gene isolation	STS F	CTA TTA AAG AGG AAG CGG CG	53.7	1557
	STS R	AAGAA CAC CAA CAT CAA CTA CA	52.2	
	STS C1	GATCATTACTGCTACCACATTAG	51	1960
Gene expression	qSTS F	CTTCTTCAACTACGGCATGGG	60	
	qSTS R	TGCTAATGGTGCAATGGTT	60	197
	Actin F	GCCCCTAGCAGCATGAAGAT	60	150
	Actin R	GCACTCCTGTGGACAATGG	60	

همچنین بهمنظور شناسایی نوع و تعداد دومین از پایگاه‌های NCBI، Interproscan و Motif scan استفاده شد. هم‌دیفی چندگانه پروتئین مورد نظر با توالی‌های پروتئینی مشابه که قبلاً شناسایی شده‌اند، توسط برنامه ClustalW2 انجام شد. برای شناسایی پروتئین‌های مشابه با پروتئین مورد بررسی از برنامه BLASTp استفاده شد و پروتئین‌هایی که میزان شباهت بالاتری داشتند، انتخاب شدند.

مطالعه بیان نسبی ژن *STS* با qRT-PCR

برای بررسی میزان بیان ژن کدکننده آنزیم *STS* و میزان تغییرات بیان آن در تیمارهای متیل جاسمونات با غلظت

پس از تأیید باکتری‌های حاوی پلاسمید نوترکیب ژن *STS*، کلون‌های منتخب گزینش شدند و استخراج پلاسمید با کیت Exprop™ Plasmid SV (GeneAll) انجام شد. همچنین کیفیت و کمیت پلاسمید استخراج شده با استفاده از ژل آگارز یک درصد و نانودرایپ بررسی شد. توالی‌بایی قطعه مورد نظر با آغازگرهای عمومی M_{13} و T_7 توسط شرکت Bioneer (کره جنوبی) انجام شد.

ارزیابی نتایج توالی‌بایی با نرم‌افزار CLC Genomics workbench (Ver. 5/5) انجام گردید. توالی‌های اضافی که شامل توالی ناقل بودند از توالی حذف گردید و توالی نوکلئوتیدی بدست آمده برای بررسی‌های بیشتر استفاده شد.

شده در سایر گیاهان خانواده پاپاوراسه حاوی این ماده مانند گیاه خشخاش نیز نشان داده که تجمع سنگوئینارین در (Facchini & De Luca, 1995). همچنین میزان بیان ژن *STS* در ریشه گیاه شقایق به طور معنی‌داری بیشتر از ساقه و برگ آن گزارش شده است (Ikezawa *et al.*, 2007)؛ ازین‌رو، در این پژوهش جداسازی ژن کدکننده آنزیم *STS* از ریشه مامیران کبیر انجام گردید. جداسازی cDNA ژن *STS* در دو مرحله انجام شد. در ابتدا توالی ناقص (1000 جفت باز) جداسازی شد و بعد با طراحی آغازگرهای جدید بر اساس اطلاعات بدست آمده از توالی اولیه، طول کامل ناحیه کدکننده ژن *STS* (1500 جفت باز) جداسازی و پس از انجام اصلاحات KY550671.2 لازم، توالی بدست آمده با شماره دسترسی در پایگاه اطلاعاتی NCBI ثبت گردید.

بهمنظور بررسی بیشتر توالی و روابط فیلوزتیکی، توالی‌هایی که بیشترین شباهت را با ژن *STS* نشان دادند (شش توالی از گیاهان مختلف) با نرم‌افزارهای BLASTp و ClustalW انتخاب شدند. نتایج نشان داد که پروتئین ژن Methylenedioxy *STS* با پروتئین‌های (S)-canadine synthase (*C. japonica*) و (*E. californica*) Cheilanthifoline synthase (*E. californica*) شباهت و با پروتئین (E. Cytochorom P450) کمترین شباهت را دارد (شکل ۲). مطابق نتایج مطالعات Ikezawa و همکاران (2007)، پروتئین CYP719A3 که به *STS* نسبت داده شده است، مشابهت زیادی با پروتئین‌های (R,S)-cheilanthifoline (*E. tetrahydrocolumbamine* و *scoulerine*) در گیاه (*S*-dr. *E. californica*) دارد. پس از بررسی استیلوپین‌ستنتر از مامیران (*S*-canadine (*C. japonica*) و methylenedioxy Cheilanthifoline (*C. japonica*) از (*E. californica*) مشخص گردید که این پروتئین‌ها به خانواده پروتئینی P450 تعلق دارند. از خصوصیات مشترک این خانواده پروتئینی، یک ناحیه مارپیچ

۱۰۰ میکرومولار (محلول پاشی، آبیاری، ترکیب محلول پاشی + آبیاری) در مقایسه با یکدیگر و نسبت به تیمار شاهد (عدم متیل جاسمونات) در بازه‌های زمانی مختلف (۶، ۲۴ و ۴۸ ساعت) پس از اعمال تیمار در اندام‌های ریشه، ساقه و برگ از روش qRT-PCR استفاده شد. واکنش qRT-PCR با برنامه دمایی و اسرشتگی اولیه به- مدت سه دقیقه در دمای ۹۵ درجه سلسیوس و ۴۵ چرخه شامل ۱۵ ثانیه در دمای ۹۵ درجه سلسیوس (واسرتگی)، ۳۰ ثانیه در ۲۰ ثانیه در دمای ۵۸ درجه سلسیوس (اتصال)، ۷۲ درجه سلسیوس به مدت ۱۰ دقیقه انجام شد. در نهایت رسم منحنی ذوب برای اطمینان از تکثیر اختصاصی قطعه مورد نظر در دمای ۹۵ تا ۶۵ درجه سلسیوس انجام شد. واکنش SYBR-Green PCR Master Mix qRT-PCR با ۲X و دستگاه Real-time PCR (Bio-Rad) (Ampliqon) انجام شد. تجزیه واریانس براساس آزمایش فاکتوریل بر پایه طرح پایه کاملاً تصادفی و مقایسه میانگین تیمارها به روشنانک انجام شد. از نرم‌افزارهای SPSS و MSTATC برای تجزیه‌های آماری استفاده گردید.

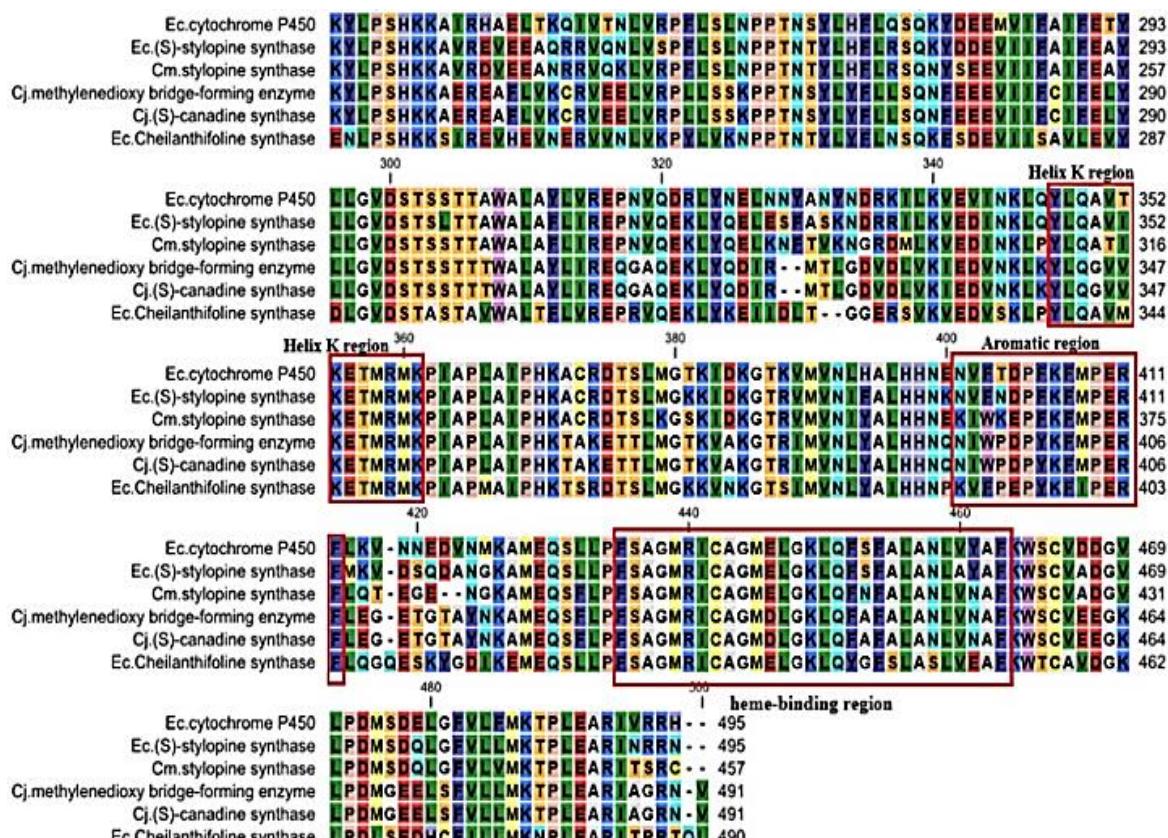
نتایج و بحث

نظر به اهمیت دارویی آلالالوییدی مانند سنگوئینارین، دستیابی به اطلاعات مولکولی ژن‌های دخیل در بیوسترن این متابولیت ثانویه با ارزش، ضروریست. با توجه به اینکه مامیران کبیر یکی از گیاهان حاوی سنگوئینارین می‌باشد اطلاعات مولکولی مرتبط با بیوسترن آن می‌تواند در راستای افزایش این ماده مفید باشد. در راستای این هدف، جداسازی و مطالعه الگوی بیانی ژن کدکننده آنزیم *STS*، یکی از آنزیم‌های مسیر بیوسترن سنگوئینارین انجام شد.

اندازه‌گیری میزان سنگوئینارین در عصاره کشت سلولی بافت مریستم و ریشه مامیران کبیر نشان داده است که مقدار سنگوئینارین در بافت ریشه بیشتر از مریستم بوده است (Garcia *et al.*, 2005). نتایج پژوهش‌های انجام

نیز گزارش C. japonica از CYP719A1 در *C. californica* شده است (Ikezawa *et al.*, 2007). از این تحقیق می‌توان نتیجه گرفت که CYP719A3 حاصل فعالیت ژن *STS* (ژن همسانه‌سازی شده) در مامیران نیز متعلق به خانواده پروتئینی P450 می‌باشد (قسمت مشخص شده با ستاره در شکل ۲). بر اساس داده‌های حاصل از درخت فیلوزنیکی ترسیم شده و با استفاده از تحقیقات انجام شده روی ژن *STS* در گیاه *E. californica* مشخص شد که یکی از پروتئین‌هایی که بیشترین شباهت را با استیلوپین‌ستتاز مامیران دارد، *E. californica* در گیاه Cheilanthifoline synthase

K، ناحیه آروماتیک و یک ناحیه متصل شونده به گروه هم (heme) در انتهای کربوکسیل و دامنه‌های هیدروفوبیک در انتهای آمینی می‌باشد که با توالی غشایی گونه‌های میکروسومال P450 مطابقت دارد (شکل ۲). این مناطق حفاظت‌شده در پروتئین‌های CYP719A2 و CYP719A3 از *E. californica* در گیاه P450 نیز گزارش شده است (Ikezawa *et al.*, 2007). ناحیه ماریچ EXXR مشخص شده در شکل ۲ دارای موتف حفاظت‌شده P450 است. می‌باشد که مشخصه اعضای خانواده پروتئینی P450 است. این موتف در CYP719A2 و CYP719A3 از *E. californica* در

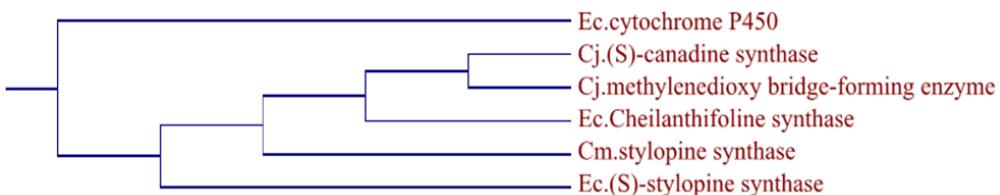
شکل ۲- همردیفی چندگانه ژن *STS* در مامیران کبر و پروتئین‌های مشابه با روش Clustalw

کادرهای مشخص شده در شکل مناطق حفاظت‌شده یوکاربیوتی P450 می‌باشد که شامل ناحیه ماریچ K، ناحیه آروماتیک و ناحیه متصل به آهن هم (heme) می‌باشد. قسمت مشخص شده در ناحیه ماریچ K نشان‌دهنده موتف حفاظت‌شده EXXR است که مشخصه همه اعضاء خانواده پروتئینی P450 می‌باشد.

Figure 2. Multiple alignment of *STS* gene in *Chelidonium majus* and similar proteins using Clustalw method. The marked boxes in the figure are the conserved regions of eukaryotic P450, which include the helix K region, the aromatic region, and the heme-binding region. The marked section in the K-helix region represents the conserved EXXR motif, which is characteristic of all P450s.

می باشد، بنابراین بیان ژن *STS* در مامیران نه تنها تحت تأثیر متیل جاسمونات قرار می گیرد بلکه زمان اثر این محرك در بافت های مختلف گیاه یکسان نیست. بیشترین میزان بیان ژن *STS* در تیمار ترکیبی محلول پاشی + آبیاری متیل جاسمونات در ۴۸ ساعت پس از اعمال تیمار در ریشه و کمترین میزان بیان ژن مربوط به آبیاری با متیل جاسمونات در شش ساعت پس از اعمال تیمار در ساقه مشاهده شد (شکل ۴).

در این تحقیق میزان بیان ژن *STS* در تیمارهای محلول پاشی، آبیاری و ترکیب محلول پاشی + آبیاری با متیل جاسمونات (۱۰۰ میکرومولار) در بازه های زمانی ۶، ۲۴ و ۴۸ ساعت پس از اعمال تیمار در اندام های ریشه، برگ و ساقه با استفاده از PCR کمی بررسی شد تا درک مناسبی از روند بیان این ژن در بیوسنتز سنگوئینارین حاصل شود. نتایج تجزیه واریانس (جدول ۲) بیانگر اثر معنی دار تیمار متیل جاسمونات در زمان های مختلف در بافت های متفاوت بر بیان ژن *STS* گیاه مامیران (در سطح $P \leq 0.01$)

شکل ۳- درخت فیلوزنی *STS* مامیران کبیر و سایر توالی های پروتئینی استیلوپن سنتتاز از گونه های مختلف شماره دسترسی پروتئین ها در درخت فیلوزنی رسم شده عبارت است از:

Figure 3. Phylogeny tree of *Chelidonium majus* stylopine synthase and other STS protein sequences from different species.

Accession numbers of proteins in the drawn phylogeny tree are Cj. methylenedioxy (BAB68769), Cm. Stylopine synthase (KY550671.2), Ec. Cytochorom P450 (BAG75116), Ec. (S)-stylopine (Q50LH3), Cj. (S)-canadine synthase (Q94817), Ec. Chelilanthifoline synthase (B5UAQ8).

بر اساس نتایج مقایسه میانگین، بیشترین میزان بیان ژن *STS* در تیمار محلول پاشی متیل جاسمونات در ۴۸ و ۶ ساعت پس از تیمار در برگ مشاهده شد که مقدار آنها با هم تفاوت معنی داری نداشتند و کمترین میزان بیان ژن در ۶ ساعت پس از اعمال تیمار در ساقه مشاهده شد. در تیمار آبیاری و ترکیب محلول پاشی + آبیاری با متیل جاسمونات بیشترین و کمترین میزان بیان ژن به ترتیب در ۴۸ ساعت پس از اعمال تیمار در ریشه و ۶ ساعت پس از اعمال تیمار در ساقه مشاهده گردید. در تأیید این یافته، نتایج ژولیده و همکاران در گیاه سرخدار نشان داد که بیان ژن باکاتین فنیل پروپانوئیل ترانسفراز در غلظت ۱۰۰ میکرومولار متیل جاسمونات در ۴۸ ساعت، ۱۳/۵ برابر گیاه شاهد بود

جدول ۲- تجزیه واریانس بیان ژن *STS* تحت تیمار با متیل جاسمونات در زمان‌های مختلف در اندام‌های مامیران کبیر**Table 2. Variance analysis of *STS* gene expression under methyl jasmonate treatment at different times in the organs of *Chelidonium majus*.**

Source of Variation	DF	SS	MS	F test
Methyl jasmonate	3	26.33	8.77	1379.12**
Time	2	11.72	5.86	920.82**
Organ	2	37.43	18.71	2904.54**
Methyl-jasmonate×time	6	10.36	1.72	271.32**
Methyl jasmonate× organ	6	20.09	3.34	526.16**
Organ ×time	4	13.30	3.32	522.91**
Methyl-jasmonate×time× organ	12	14.40	1.2	188.84**
Experimental error	108	0.678	0.006	
Total	143	134.35		

***: significantly difference at 1% probability level

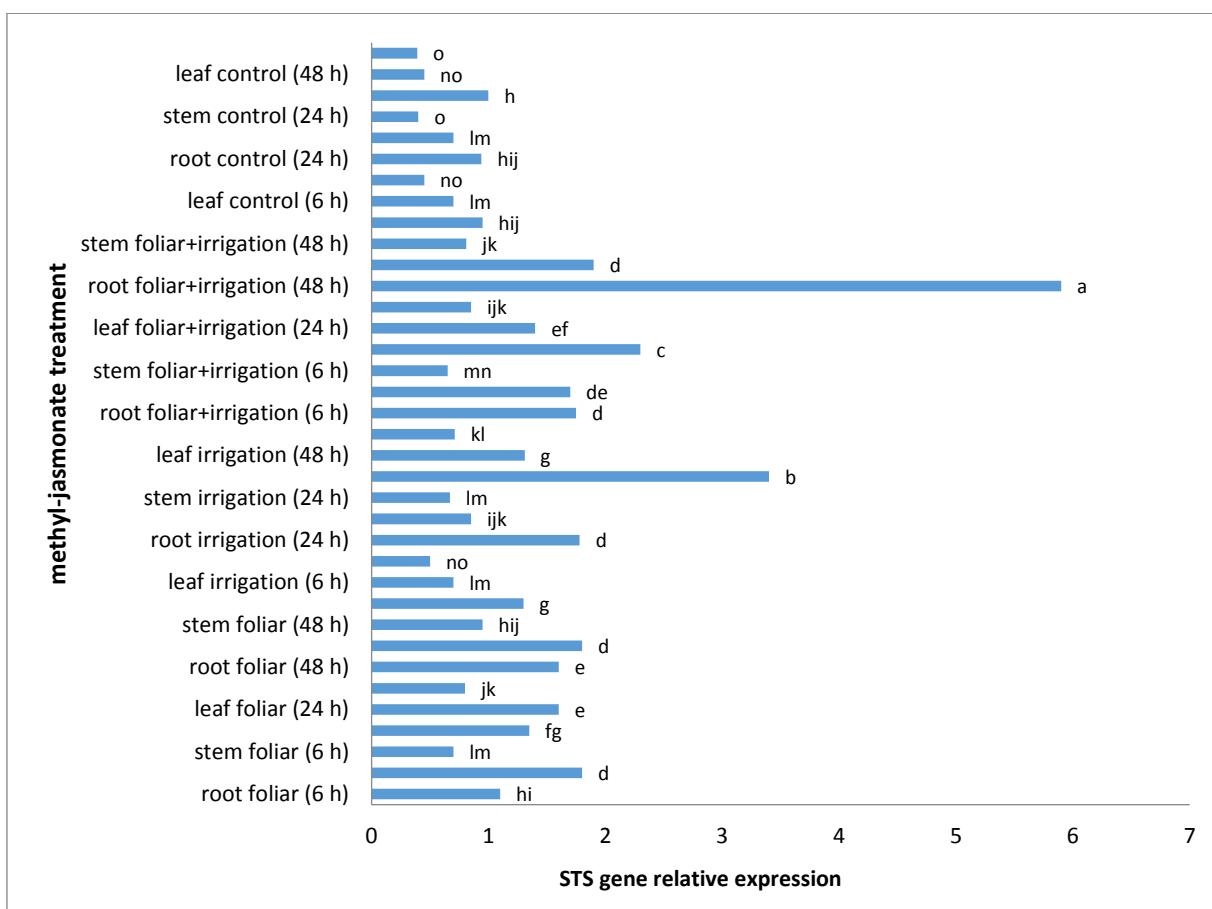
**: اختلاف معنی دار در سطح احتمال یک درصد

و هیوسیامین در ریشه سنتر می‌شوند و توسط آوندهای چوبی به برگ‌ها منتقل و در همانجا ذخیره می‌گردند (Hashimoto & Yamada, 1992). از این یافته‌ها می‌توان نتیجه گرفت که سنتز یک ژن در یک اندام به معنای تجمع آن در همان اندام نمی‌باشد.

در آزمایشی در کشت بافت خشکا ش که هم‌خانواده مامیران است، چهار ژن *CFS*, *STS*, *P6H* و *TNMT* مسیر بیوسنتزی سنگوئینارین تحت تیمار تیمار محرك غیرزنده سالیسیلیک‌اسید افزایش بیان هشت تا نه برابری را نشان داد (Hagel *et al.*, 2012). این نتیجه می‌تواند هم‌راستا با نتایج این پژوهش در مورد افزایش بیان ژن *STS* در حضور محرك غیرزنده متیل جاسمونات باشد. در مطالعه‌ای دیگر، متیل جاسمونات باعث افزایش ۴۶ درصدی غلظت آلکالوئیدهای بنزوفنانتریدین در گیاه مامیران شد و با گذشت زمان میزان این آلکالوئید تحت تیمار متیل-جاسمونات افزایش یافت (Kleinwachter *et al.*, 2015).

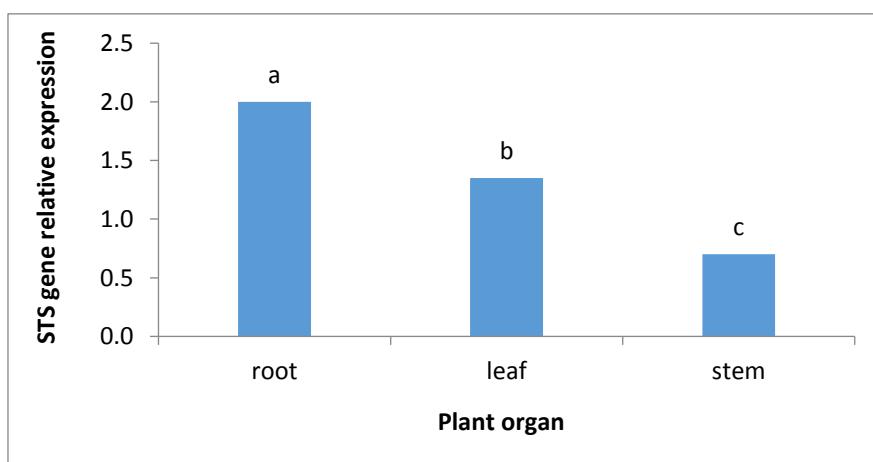
در این پژوهش نیز میزان بیان ژن *STS* در تیمار با متیل-جاسمونات افزایش یافت و میزان این اثر افزایشی با گذشت زمان بیشتر شد.

در این تحقیق مقایسه میانگین بیان نسبی ژن *STS* نشان داد که میزان بیان این ژن در ریشه، برگ و ساقه مامیران کبیر متفاوت بود، به‌طوری که در ریشه ۱/۵ برابر برگ و ۲/۵ برابر ساقه بود (شکل ۵) که بیانگر فعالیت بیشتر آنزیم تولید شده از ژن *STS* در ریشه است. هم‌راستا با نتایج این تحقیق، متیل جاسمونات باعث افزایش بیان ژنهای درگیر در مسیر تولید سنگوئینارین (STS, CFS, BBE, CYP80B1, 4-OMT) بود (Ikezawa *et al.*, 2007). با نتایج حاصل از این تحقیق می‌توان بیان کرد که سنتز سنگوئینارین علاوه بر ریشه که مکان اصلی تجمع آن می‌باشد، در اندام ساقه و برگ نیز سنتز می‌شود. به طور مشابه می‌توان به سنتز مورفین در خشکا ش اشاره کرد؛ با وجود اینکه مورفین در اندام هوایی (Facchini & De Luca, 1995) و لاتکس به اندام هوایی منتقل می‌گردد، می‌توان ساقه و ریشه فعلی‌تر از کپسول مشاهده شده که می‌توان نتیجه گرفت مورفین در ریشه و ساقه سنتز شده و توسط لاتکس به اندام هوایی مشخص شده که آلکالوئیدهای نیکوتین a,b (Gerardy & zenk, 1993).

شکل ۴- مقایسه میانگین بیان نسبی ژن *STS* در گیاه مامیران کبیر برای اثر متقابل سه جانبی متیل جاسمونات در اندام و زمان با آزمون دانکن

Figure 4. Mean comparison of *STS* gene relative expression for methyl-jasmonate × time × organ three-way interaction effect in *Chelidonium majus* using Duncan's test.

شکل ۵- مقایسه میانگین بیان نسبی ژن *STS* در ریشه، برگ و ساقه مامیران کبیر با آزمون دانکن

Figure 5. Mean comparison of *STS* gene relative expression in root, leaf, and stem of *Chelidonium majus* using Duncan's test.

- Facchini, P. J. and De Luca, V. 1995. Phloem-specific expression of tyrosine/dopa decarboxylase in opium poppy. *Journal of Biological chemistry*, 269(43): 26684-26690.
- Facchini, P.J., Penzes, C., Johnson, A.G. and Bull, D. 1996. Molecular characterization of berberine bridge enzyme genes from opium poppy. *Plant Physiology*, 112:1669-1677.
- Facchini, P. 2001. Alkaloid biosynthesis in plants: biochemistry, cell biology, molecular regulation, and metabolic engineering applications. *Annual Review of Plant Physiology and Plant Molecular Biology*, 52: 29-66.
- Facchini, P.J. and Park, S.U. 2003. Development and inducible accumulation of gene transcripts involved in alkaloid biosynthesis in opium poppy. *Phytochemistry*, 64: 177-86.
- Garcia, V.P., Valdes, F., Martin, R., Luis, G.C., Afonso, A.M. and Ayala, J.H. 2005. Biosynthesis of antitumoral and bactericidal sanguinarine. *Journal of Biomedicine and Biotechnology*, 63518: 1-6.
- Gerardy, R. and Zek, M. H. 1993a. Purification and characterization of salutaridine: NADPH 7-oxidoreductase from *Papaver somniferum*. *Phytochemistry*, 34(1): 125-132.
- Gerardy, R. and Zank, M.H. 1993b. Formation of salutaridine from (R)- reticuline by a membrane-bound cytochrome P-450 enzyme from *Papaver somniferum*. *Phytochemistry*, 32: 79-86.
- Hagel, J.M., Beaudoin, G.A.W., Fossati, E., Ekins, A., Martin, V.J.J. and Facchini, P.J. 2012. Characterization of a flavoprotein oxidase from opium poppy catalyzing the final steps in sanguinarine and papaverine biosynthesis. *Biological Chemistry*, 287: 42972-42983.
- Hashimoto, T. and Yamada, Y. 1992. Tropane alkaloid biosynthesis: regulation and application. In proceedings of the 7th Annual Pennsylvania State Symposium on plant physiology. American Society of plant physiologists, 122-134.
- Ikezawa, N., Iwasa, K. and Sato, F. 2007. Molecular cloning and characterization of methylenedioxy bridge-forming enzymes involved in stylopine biosynthesis in *Eschscholzia californica*. *FEBS Journal*, 274: 1019-1035.
- Ikezawa, N., Iwasa, K. and Sato, F. 2009. CYP719A subfamily of cytochrome P450 oxygenases and isoquinoline alkaloid biosynthesis in *Eschscholzia californica*. *Plant Cell Reports*, 28: 123-133.
- Kleinwachter, M., Paules, J., Bloem, E., Schnug, E. and Selmar, D. 2015. Moderate drought and signal-transducer induced biosynthesis of relevant secondary metabolites in thyme (*Thymus vulgaris*), greater celandine (*Chelidonium majus*) and parsley (*Petroselinum crispum*). *Industrial Crops and Products*, 6: 158-168.
- Kutchan, T.M. and Dittrich, H. 1995. Characterization and mechanism of the berberine bridge enzyme, a covalently flavinylated oxidase of benzophenanthridine alkaloid biosynthesis in plants. *Biological chemistry*, 270: 24475-24481.

در جمع‌بندی نهایی این تحقیق، متیل‌جاسمونات سبب افزایش بیان زن *STS* در مسیر بیوسنتزی سنگوئینارین شد، به طوری که بیشترین افزایش بیان در ریشه گیاه مامیران مشاهده گردید. بنابراین توالی زن کدکننده آنزیم استیلوین سنتاز در مسیر بیوسنتز سنگوئینارین و الگوی بیانی آن در گیاه مامیران کبیر می‌تواند در زمینه مهندسی مسیر این متابولیت ارزشمند استفاده شود.

سپاسگزاری

بدین‌وسیله از مسئولان محترم دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره) برای تأمین هزینه‌های مالی این تحقیق تشکر می‌گردد.

References

- Ahmad, N., Gupta, S., Husain, M.M. and Mukhtar, H. 2000. Differential antiproliferative and apoptotic response of sanguinarine for cancer cells versus normal cells. *Clin Cancer Research*, 6: 1524-1528.
- Allen, R.S., Miller, J.A.C., Chitty, J.A., Fist, A.J., Gerlach, W. L. and Larkin, P. J. 2008. Metabolic engineering of morphinan alkaloids by over expression and RNAi suppression of salutarinol 7- O-acetyltransferase opium poppy. *Plant Biotechnology Journal*, 6: 22-30.
- Bari, R. and Jones, J.D.G. 2009. Role of plant hormones in plant defense responses. *Plant Molecular Biology*, 69: 473-488.
- Beaudoin, G.A. and Facchini, P.J. 2013. Isolation and characterization of a cDNA encoding (S)-cis-N-methylstylopine 14-hydroxylase from opium poppy, a key enzyme in sanguinarine biosynthesis. *Biochemical and biophysical research communications*, 431(3): 597-603.
- Castillo-Perez, L.J., Alonso-Castro, A.J., Fortanelli-Martínez, J. and Carranza-Alvarez, C. 2021. Biotechnological approaches for conservation of medicinal plants. In *Phytomedicine* (pp. 35-58). Academic Press.
- DeMelo, J.G., Santos, A.G., De Amorim, E.L.C., Do Nascimento, S.C. and De Albuquerque, U.P. 2011. Medicinal plant used as antitumor agents in Brasil: an ethnobotanical approach. *Evidence-Based Complementary and Alternative Medicine*. 365:359.
- Elyasi, R., majdi, M., bahram nezhad, B. and mirzaghadri, G. 2016. Expression analysis of genes involved in terpenes biosynthesis in black cumin (*Nigella sativa*) plants treated with methyl jasmonate. *Iranian Journal of Rangelands and Forests Plant Breeding and Genetic Research*, 24(1): 54-65. doi: 10.22092/ijrpbgr.2016.106167 (In Persian)

- the opium poppy. Proceedings of the National Academy of Sciences, 101: 57-62.
- Winkler, A., Lyskowski, A., Riedl, S., Puhl, M., Kutchan, T. M. and Macheroux, P. 2008. A concerted mechanism for berberine bridge enzyme. Chemical Biology, 4: 739-741.
 - Yamada, Y., Yoshimoto, T., Yoshida, S. T. and Sato, F. 1992. Characterization of the promoter region of biosynthetic enzyme genes involved in berberine biosynthesis in *Coptis japonica*. Frontiers in Plant Science, 7: 1-10.
 - Zhang, J. and Guo, Z. 2006. Effect of methyl jasmonic acid on bacatin III biosynthesis. Tsinghua Science and Technology, 11: 363-367.
 - Zhao, J. and Sakai, K. 2003. Multiple signaling pathways mediate fungal elicitor-induced β -thujaplicin production in *Cupressus lusitanica* cell cultures. Journal of Experimental Botany, 54: 647-656.
 - Zhoulideh, Y., Mohammadi, Y. and Mashayekhi, M. 2022. Effect of methyl jasmonate on Taxol production and *bapt* gene expression of *Taxus baccata*. Iranian Journal of Rangelands and Forests Plant Breeding and Genetic Research, 30(1): 86-96. doi: 10.22092/ijrpbgr.2022.357774.1411 (In Persian)
 - Li, J., Lee, E.J., Chang, L. and Facchini, P. J. 2016. Genes encoding norcoclaurine synthase occur as tandem fusions in the Papaveraceae. Scientific Reports, 6: 1-12.
 - Memelink, J. 2009. Regulation of gene expression by jasmonate hormones. Phytochemistry, 70(13-14): 1560-1570.
 - Moro, P. A., Cassetti, F., Giugliano, G., Falce, M. T., Mazzanti, G. and Menniti-IPPolito, F. 2009. Hepatitis from greater celandine (*Chelidonium majus* L.): review of literature and report of a new case. Ethnopharmacology, 124: 328-332.
 - Sambrook, J. and Russell, D. W. 2001. Molecular cloning: a laboratory manual. Spring Harbor Laboratory Press, New York.
 - Tome, F. and Colombo, M. L. 1995. Distribution of alkaloids in *chelidonium majus* and factors affecting their accumulation. Phytochemistry, 40: 37-39.
 - Venkatesh, K., Govindaraj, S., Ramachandran, A., Kalimuthu, S. and Perumal, E. V. 2011. Effect of ukrain on cell survival and apoptosis in the androgen-independent prostate cancer cell line PC-3. Environmental Pathology, Toxicology, and Oncology, 30: 11-9.
 - Weid, M., Ziegler, J. and Kutchan, T. M. 2004. The roles of latex and the vascular bundle in morphine biosynthesis in